

Tuần Báo Vô Vi

14 tháng 6 năm 2015

Số 242

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Sự tiến triển của tâm linh là tiến triển cách nào?
2. Làm người có hạnh phúc không?
3. Tâm người thích tham dâm do đâu xảy ra điều này?
4. Tuệ giác khai mở từ đâu đến đâu?
5. Muốn được thanh thì phải làm sao?
6. Sanh tồn là sao?
7. Khai minh là khai làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 23/08/97 2:20 AM 1) <i>Hỏi:</i> Sự tiến triển của tâm linh là tiến triển cách nào? Đáp: Thừa sự tiến triển của tâm linh trước hết tánh tình thay đổi hẳn, từ sự suy nghĩ cho đến hành động, mỗi mỗi đều dễ dãi, dập tắt tất cả sự sân si và buồn bực, nhạy cảm, đáp ứng nhanh chóng và không có hiểm độc. Kệ: Chẳng còn vọng động trí thông dong Thức giác bình tâm dễ tiến tòng Phát triển chiều sâu không dự dự Tâm lành thức giác chẳng còn trông.	Atlantic city, 24/08/97 4:10 AM 2) <i>Hỏi:</i> Làm người có hạnh phúc không? Đáp: Thừa ai ai cũng có hạnh phúc mới được làm người. Sự sống còn được sự ban chiếu của Trời Đất. Trong nội tâm đều có lãnh vực thanh tịnh, nhưng chịu tu giải bằng một chơn pháp hòa hợp với nguyên khí của càn khôn vũ trụ mà hành triển thì mới đạt được nguyên lý sống động của Trời Đất có một không hai, mới đạt được sự thanh tịnh và sáng suốt. Tự dứt bỏ tập tục ngoại lai có từ lúc chào đời tới bây giờ, thì mới cảm thức được nguyên lý vô sanh của Trời Đất, mới thấy được hạnh phúc và tâm thức xán lạn. Hành một pháp cho tất cả mọi pháp, tự giảm bớt sự dài dòng trong cuộc sống, trực giác không thông. Hạnh đức dồi dào, biết mình hiểu họ, tự bước vào tâm linh điển giới mà phát triển, nhiên hậu mới cảm thức được hạnh phúc là gì? Cơ hội được làm người là quý giá vô cùng, tiến tới vô cùng thì mới hiểu được đáng toàn năng ở nơi nào? Dứt khoát tu tiến thì mới thấy rõ chính mình hơn, nhiên hậu mới dần thân độ đời vô quái ngại. Kệ: Cảm thông nguyên lý rõ thanh đài Cấu trúc siêu nhiên chẳng có hai Khởi óc thông minh xoay chuyển tiến Bình minh sáng tỏa tự phân bài.
Atlantic city, 25/08/97 6:20 AM 3) <i>Hỏi:</i> Tâm người thích tham dâm do đâu xảy ra điều này? Đáp: Thừa sự tham dâm cũng nằm trong luật tiến hóa như: người điếc muốn nghe, người câm muốn nói, người đui muốn thấy, đó là luật tự nhiên của cuộc sống. Người tu thiền cần khai triển trực giác, sẽ được thấy gốc gác của toàn diện, nhiên hậu mới thấy rõ khả năng nhện nhục của chính mình. Kệ: Câm mồm thực hiện tự làm thính Trực giác khai minh rõ tiến trình Duyên nợ không còn tâm tự tiến Minh tâm kiến tánh lại càng minh.	Atlantic city, 26/08/97 3:30 AM 4) <i>Hỏi:</i> Tuệ giác khai mở từ đâu đến đâu? Đáp: Thừa tuệ giác khai mở từ trí thức gom tụ hình thành, hòa hợp với thiên tánh chơn như tự đạt thành, qua những chuỗi ngày hành pháp hình thành. Thật sự tự nhiên và hồn nhiên, tỏa sáng tâm từ bi, quý xác giữ hồn lo tu tiến. Kệ: Thực hành tuệ giác tự phân hành Mở trí khai tâm hướng cõi thanh Quý pháp chơn hành tâm đạt đạo Bền lâu vững tiến tự mình thanh.

Atlantic city, 27/08/97 5:10 AM 5) Hỏi: Muốn được thanh thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn được thanh thì phải dứt khoát sự tính toán, sự hơn thua với người đời, nhiên hậu mới hiểu được khả năng của tâm linh là sâu rộng vô cùng. Kệ: Thức hồn khai triển sống ôn tồn Dẹp bỏ ác ôn chẳng tự tôn Tình đạo tình đời không luyến tiếc Tự mình sáng suốt vẫn sanh tồn.	Washington D.C, 28/08/97 2:54 AM 6) Hỏi: Sanh tồn là sao? Đáp: Thừa sanh tồn là vẫn hiểu biết lấy chính mình và sửa tiền. Kệ: Tự mình tự giác chẳng lo phiền Chết sống vô can vẫn tiến xuyên Đời đạo song hành quy một mối Giữ phần thanh tịnh tạm sống yên.
Washington D.C, 29/08/97 3:00 AM 7) Hỏi: Khai minh là khai làm sao? Đáp: Thừa khai minh là mở tâm mở trí, bằng lòng phục vụ cho nhau, vui hòa tốt đẹp, hạnh đức dồi dào, tự động dẹp phần tính toán so đo, quý thương nhau, thực hành tốt cho đại sự chung. Kệ: Chung vui chung sống lại càng mừng Giải quyết tâm linh mở tiến trình Quy hội chơn hồn tâm thức giác Thực hành phát triển lại càng minh.	

THANH ĐIỂN BAN HÀNH

*“Thanh điển ban hành nơi chánh giác
Trung tâm phát triển tiến thanh đài
Ngũ hành tiến giải phân minh lý
Hưởng pháp trùng tu thức giác hoài”*

“Thanh điển ban hành nơi chánh giác”: Trung tim của bộ đầu của các bạn được trụ hóa luồng thanh điển mới hòa hợp hưởng thanh điển được. Cho nên, bản thể của chúng ta nó cũng như căn khôn vũ trụ, mà ngay trung ương này nó mới là chánh giác. Nếu các bạn để ngay chỗ này, nó không có chánh giác, nhưng mà ngay nê hườn sắp lên là cái luồng thanh điển đó cái tư tưởng nó mới sáng suốt và chánh giác được.

“Trung tâm phát triển tiến thanh đài”: Đó là cái chỗ trung tâm phát triển tiến lên thanh đài, càng tiến vô cực vô biên ở nơi chỗ đó, cái phần thanh điển chúng ta tiến hóa luôn luôn mãi mãi lên thanh đài.

“Ngũ hành tiến giải phân minh lý”: Ngũ hành là cơ tạng của chúng ta có kim, mộc, thủy, hỏa, thổ sanh khác. Nhưng mà bây giờ chủ nhơn ông biết được thanh điển thì ngũ hành phải tiến giải phân minh lý, lúc nào nó cũng có sự sáng suốt đề trong hành động của nó và tư tưởng của nó luôn luôn được trung ương hóa giải. Cho nên nó có phần sáng suốt nó minh lý, minh chơn lý rõ rệt.

“Hưởng pháp trùng tu thức giác hoài”: Khi mà chúng ta có phần thanh điển ngay trung tim bộ đầu đang rút lên đó và chúng ta có thể tiến tới tâm tâm tương ứng hưởng pháp trùng tu thấy cái đường lối chánh giác ở bên trên đó, nghĩa là không âm thầm, không sắc giới, nhưng mà thấy tự nhiên nó hiểu và nó biết. Nó tiến tới, nó giác tâm hoài hoài, nó sửa lấy cái sự sai lầm của nó.

*“Giác hoài không chuyển lầm sai
Tiến lên tự giải thanh đài chờ ta”*

“Giác hoài không chuyển lầm sai”: Khi mà chúng ta hưởng ứng cái phần thanh điển đi lên hòa đồng với căn khôn vũ trụ và vượt mức ở trong cái vô cực vô biên thì giác hoài không chuyển lầm sai, không thể nào các bạn làm điều gì sai được hết. Bởi vì phần tiến giải trong xây dựng cõi mở và thăng tiến đem sự sáng suốt cho muôn loài không có việc sai.

Mà nếu chúng ta lấy cái sáng suốt đề bệ người khác là chúng ta làm sai. Còn đấng này chỉ trong xây dựng cõi mở tiến lên vượt mức và cho nó thấy nó đề nó đồng tiến, đồng giải cũng như ta thấy ta, ta tự thăng tự tiến.

“Tiến lên tự giải thanh đài chờ ta”: Chúng ta tiến lên càng thanh thì càng gặp sự thanh cao ở bên trên, nó sẵn sàng hút và dẫn tiến chúng ta lên.

*“Cao siêu pháp lý thật thà
Giúp người tiến hóa phóng xa tiến hoài”*

Cái sự cao siêu của đấng pháp lý mà chúng ta hành ở đây là nó ở trong thật thà không có thể gian trá được. Khi các bạn tu trong thanh tịnh ngồi mây tiếng đồng hồ thiền, đó nhiều khi trước trán thấy có chút xiu nhóa sáng đó thôi. Còn nói cái phần mà đạt được cái phần thanh điển thanh cao lên bên trên đó thì các bạn tự hiểu sự sáng suốt đó, không có nói cho người khác biết được và người khác cũng không thấy cái sự sáng suốt của bạn được đâu. Nó thật thà nó mới thấy nó tiến. Mà nó vọng động, nó lấy cái sáng suốt lợi dụng cái sự sáng suốt mà làm điều sai quấy thì nó nặng ngực và nó khổ cực. Đó, nó thiếu thật thà. Còn nếu nó thật thà, nó đầy đủ thật thà thì nó cởi mở, nó là căn khôn vũ trụ, căn khôn vũ trụ là nó. Nó ngồi ở chỗ nào nó cũng có ở một nơi an tọa, phát triển cõi mở, thông thả chớ không có ràng buộc trí ý nó.

“Giúp người tiến hóa phóng xa tiến hoài”: Đó, cái sự cao siêu của pháp lý là nói về vượt mức trước điển tiến tới thanh điển thì giúp người tiến hóa phóng xa tiến hoài, luôn luôn chúng ta đi lên trên không có xuống ở dưới cái trần trước, luyện tiếu, lối cuốn vọng động nữa. Chúng ta ở trong minh tâm kiến tánh sửa tiến hoài hoài.

*“Bình tâm sáng tỏ hằng ngày
Muôn loài tự hồi lập đài tiến thân”*

“Bình tâm sáng tỏ hằng ngày”: Lúc đó cái tâm của các bạn được ổn định được rồi, các bạn đã ý thức rõ căn khôn vũ trụ là bạn, bạn là căn khôn vũ trụ. Lấy cái gì làm cái điểm mà để đo lường hiểu là căn khôn vũ trụ là tôi, tôi là căn khôn vũ trụ thì các bạn thấy rõ ràng như tôi đã phân minh. Nếu các bạn không

cần cái thanh điền của cần khôn vũ trụ thì các bạn sống ở trong cái khạp đây kín được. Trong cái khạp đây kín các bạn chịu không được, các bạn phải ra ngoài. Mà cái ngoài này nó đủ thanh khí điền sáng tối hòa cảm và nó dẫn giải cho tâm trạng các bạn được ổn định bình tâm thì các bạn thấy rõ tất cả những cái gì của Trời đất đã ban bố và Vô Vi đã và đang diu dắt các bạn, thì các bạn thấy ổn định. Khi mà ổn định được là bình tâm, các bạn đâu có ở trong phạm vi eo hẹp được, không thể ở trong phạm vi eo hẹp được. Nhưng mà các bạn tự động phải ở hòa đồng với đại tự nhiên, các bạn mới thấy thoải mái. Còn ở trong eo hẹp được thì chúng ta chun vô khạp ta đây, ta cần liên lạc với nhân sinh làm gì? Cần ăn uống làm gì? Cái sự ăn uống là hóa hóa sanh sanh của vạn vật và cái âm thanh của các bạn đây không phải là một khía cạnh nào ban bố sự âm thanh đó. Nhưng mà toàn năng của vũ trụ, cần khôn vũ trụ trong cái định luật hóa hóa sanh sanh và cái dưỡng thanh khí để cho các bạn hưởng từ giờ phút khắc để cải tạo và sửa cái phần hồn để tiến hóa.

Cho các bạn xuống đây để học cái nhẹ chớ không phải học cái nặng. Từ trong cái nặng mà các bạn tiến ra là nó nhẹ, luôn luôn học cái nhẹ nhiều hơn không phải học cái nặng đâu. Nhiều người sai lầm thấy mình được một phần nhẹ, thấy sáng suốt, rồi lấy cái sáng suốt đó tạo ra cái nặng cho người khác, đó là tự đọa và tự hành lấy thể xác và tâm của mình đó. Còn cái bình tâm sáng tỏa hàng ngày đây là chúng ta tu, chúng ta hiểu rồi, hòa cảm được rồi, chúng ta thấy rõ ràng cái vị trí của chúng ta là tất cả, tất cả là ta.

“Muôn loài tự hồi lập đài tiến thân”: Khi mà ý thức được thì muôn loài tự hồi cải sự sai lầm tối tăm chính mình đã tạo ra cho mình. Lập đài tiến thân lúc đó chúng ta mới tiến hóa, tâm lẫn thân được tiến hóa.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 18/9/1977)

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 120)

(96) - Vấn: Kính thưa Thầy, trước khi rời VN bạn đạo có nhờ anh Sơn đem cuốn băng sang đại hội, nhưng anh Sơn có nhờ con, con mạo muội nghe cuộn băng đó nói toàn là Vô Vi trong lúc bạn đạo ở VN đang gặp khó khăn không được đi dự nên con không dám mang theo, nhưng lương tâm con cứ ray rứt vì không làm tròn lời hứa với bạn đạo VN muốn gởi những lời nhắn nhủ và thăm hỏi Thầy, như vậy con có tội đối với bạn đạo VN không? Xin Thầy chỉ dạy. Con xin đa tạ.

Đáp: Thì mình sợ sệt là cái tâm mình không có thành rồi đó. Nếu mình thành tâm giúp đỡ người thì vượt qua mọi tai nạn, không sao. Mình sợ ở tù, còn

sợ. Người tu có gạt ai mà sợ ở tù? Không sợ. Dù nó có hỏi đi nữa nói tôi tu. Bây giờ ông nghe thử coi tôi có nói phá hoại ông không? Không có chỉ đường lối cho người ta giết ông không? Không có. Thì cái tâm mình thẳng cứ việc đi, không sao hết.

(97) - Vấn: Kính thưa Thầy, cách đây 2 tháng con ngồi soi hồn xong, thờ pháp luân thường chuyển xong con thiền định, con thấy bay qua, không cao, dọc theo con rạch con thấy có nhiều ông râu dài ngồi thiền theo rạch, con vừa bay vừa niệm, nhìn xuống rạch mà sợ té, quả thật con té một cái bịch

giật mình thức dậy bản thể thấy con ngồi và đau bụng. Xin Thầy mình giải.

Đáp: Đó là phần vía nhẹ thôi. Khi mà đi tới đúng mức rồi cơ tạng nó hút trở lộn lại, không chạy đi đâu hết.

(98) - Vấn: Kính thưa Thầy, trong lúc thiền thỉnh thoảng con nghe những tiếng nói nhỏ nhỏ bên tai làm con giật mình tỉnh thiền. Xin Thầy mình giải tiếng nói đó từ đâu có và con phải làm gì để không bị trường hợp đó. Xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Bởi vì thần kinh nó có trước nó mới có những cái tiếng, nó thu hút cái trước nó thành ra cái tiếng nói. Nhưng mà chúng ta tiếp tục làm pháp luân thì nó hơi sáng. Làm pháp luân mạnh đi, không có sao hết. Đây rún đây bụng tung lên bộ đầu và soi hồn đứng đắn là nó giải hết hà. Pháp đó hay lắm mà nhiều người làm không có đúng rồi nghe nói cái sợ ở trong này nó hù nó nói ta là Quan Âm đồ này kia. Nói dóc. Không có Quan Âm nào mà xuống thể xác hôi thúi, không có vụ đó. Các bạn tin chắc là không có Quan Âm, không có Diêu Trì Kim Mẫu gì mà xuống thể xác hôi thúi nói chuyện bậy bạ, không có vụ đó. Mình chỉ tu đi lên đánh lễ Ngài, Ngài mới phán một chút điển, tâm chúng ta hiểu liền. Cái đó là chơn chánh.

(99) - Vấn: Thưa Thầy lúc trước con có bị tương tư, Thầy đã giải rồi, nhưng lúc con về VN bị bệnh lại rồi làm sao?

Đáp: Cho nên yêu mình mà không biết yêu. Muốn yêu mình thì phải tu thiền. Yêu cha mẹ cũng phải tu thiền vì cha mẹ sanh thành mình. Muốn có cơ tạng tốt thì mình cho nó khai mở trật tự đó là yêu mình, nhiên hậu mới yêu Trời, yêu quý nhân loại, mà không chịu làm, đường lớn không chịu làm, chung vô ngã hẻm thì phải chịu thôi. Yêu có một cô. Nhiều đứa nó đâu phải yêu tánh tình. Nó chưa yêu tánh tình. Nó thấy lỗ mũi nó yêu hà. Yêu lỗ mũi cô đó. Yêu lỗ tai cô đó. Yêu bộ tóc cô đó vậy thôi, rồi cười về đánh lộn tùm lum. Cho nên ở thế gian không phải yêu đâu, không phải yêu thiết, giả tạo

thôi, không có sự thật. Mình tu mình có cái tình yêu sống động liên hệ với Trời Đất, tình yêu vô cùng sống động, không ai cắt đứt được, và liên hệ với cửu huyền thất tổ chúng ta, rất đầm ấm. Mà không biết yêu mà chạy đi yêu một cô nào là chỉ có khổ thôi. Cái nghiệp của cổ, cổ giải chưa được, mà nghiệp mình mình cũng giải chưa được, mình chun vô mình ôm thêm một cái nghiệp nữa, biết bao nhiêu công chuyện phải làm. Rồi rồi trí, khổ. Nó có lý do hết đó.

(100) - Vấn: Thưa Thầy con 80 tuổi rồi, nên ngồi thiền hay chỉ niệm Phật thôi?

Đáp: Niệm Phật tốt hơn. 80 tuổi cần phải niệm Phật nhiều để nó giải cái nghiệp lúc ra đi nhẹ nhàng. Thiền sơ sơ cũng được rồi, mà nếu có khả năng hít thở nên hít thở để cho nguyên khí nó khôi phục vì đã sanh đẻ mất trung khí nhiều.

(101) - Vấn: Thưa Thầy con tu đà 10 năm rồi mà không thấy tiến, có phải tại con không có căn tu hay không?

Đáp: Xem lại cái trật tự của chính mình đã hành đúng hay là không. Hành chưa đúng thì nó không có tiến đâu. Bóng đèn muốn có sáng phải có cái máy phát điện. Cái máy phát điện phải xuất phát 2 luồng điện rõ ràng, âm ra âm, dương ra dương, hội tụ nó mới bộc ánh sáng. Thì cái phương pháp Vô Vi là làm lại trật tự hội tụ nó mới tới ánh sáng. Cho nên nói tôi tu 10 năm mà 1 ngày tôi tu bao nhiêu tiếng? Tôi nói chuyện 12 tiếng tôi tu 1/2 tiếng, cũng không có ăn chung gì hết. Nói chuyện ào ào, khẩu khai thần khí tán, làm lộn xộn cho chính mình mà lập lại trật tự cũng chưa có xong. Thâm tu thâm tiến những người đó họ đạt pháp. Hiện tại chúng ta hội trường này có nhiều người ở bên ngoài không vô được đây, không có cơ hội đến đây, họ cũng thâm tu thâm tiến vì hoàn cảnh đang giáo dục họ, khổ, như người đang ở VN, khổ lắm, muốn cái gì cũng không được, cho nên chỉ biết Trời Phật, chỉ biết ánh sáng, hướng về ánh sáng hành tiến thì họ cũng có cơ hội tự giải được.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 5 tháng 3 năm 1978

Chơn tâm xuất phát thần thanh điển
Tà giới tạo nên cảnh khổ phiền
Minh đạo tự hành tâm tự giác
Hóa sanh sanh hóa cảm giao liên.

Giao liên nơi cõi tạm duyên
Triền miên học hỏi do thiên an bài
Trước thanh thanh trước đêm ngày
An bài trật tự chuyển hoài không ngưng
Lưu ly quang điển không ngừng
Chuyển giao khắp nẻo khắp từng thấp cao
Hóa sanh chuyển hóa nhiệm mầu
Tiên trong đời đạo tiên vào hư không
Trí tâm cực khổ vẫn tròng
Tạo cây phước đức luân vòng hưởng ân
Người tu tạo phước góp phần
Dựng xây tiến hóa mỗi tầng mỗi yên
Cần khôn vũ trụ duyên tiền
Vay vay trả trả tâm hiền cảm minh
Tiên cho kỳ được chơn tình
Minh đường chánh pháp tâm linh hiếu hòa
Hành trình cực nhọc đường xa
Tự hòa tự tiến dung hòa nơi nơi
Thuyết minh chơn lý Phật Trời
Tự rời tham hận hưởng đời an khương
Hồn người tiên giải vô lường
Trí thời sáng suốt tiến đường hư vô.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Sáu

CÁC CĂN ÁC TÀ NIỆM DÂM DỤC, TỰ MÊ TRẦM TỘI NGHIỆP SÂU
CÁC GÓC THIỆN CHÍNH TÂM TU THÂN, LO GIỮ MÌNH CÔNG ĐỨC CÒN

Phật Sóng Tế Công
Giáng ngày 19 tháng 10 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Sắc tự đầu thượng nhất bả đao
Phong tự lợi kiếm trảm anh hào
Đa thiếu mê mộng si hoa khách
Trầm luân nghiệt hải khôn khổ lao.*

Dịch

Chữ sắc (色) trên đầu có chữ đao (刀)
Bén như gươm sắt chém anh hào
Say hoa mê muội đời bao kẻ
Biên khổ đọa đày tránh được sao?

Tế Phật: Xương ca, khiêu vũ là dâm, dan díu với vợ và con gái nhà người là dâm, ý tưởng bản thiếu là dâm, phá hoại danh tiết của người là dâm. Tục ngữ nói “Sâu ăn rau sâu chết dưới rau, ong hút mật hoa ong chết dưới hoa” (Thái trùng thái hạ tử; hoa phong hoa hạ vong).

Lã Tổ dạy :

Thơ

*Nhị bát giai nhân thể tự tô
Yêu trung trọng kiếm trảm ngu phu*

*Tuy nhiên bất kiến nhân đầu lạc
Ám lý giáo quân cốt tủy khô.*

Dịch

Thân ngọc nỡ nà đẹp gái tơ
Lưng đeo gươm sắc chém trai khờ
Tuy rằng kẻ ấy đầu không rụng
Nhưng sẽ có ngày cốt tủy khô.

Tiên Thánh dạy phải luôn luôn kính sợ lòng người, không được nhiễm ý dâm dục mê hoặc, không được hủ hóa vì sắc đẹp để rồi bị đọa đày nơi biên khổ, sau này hối hận thì đã muộn.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư rất hữu lý... Bữa nay giống như đem vấn đề dâm ra làm đề tài thảo luận, để truy tầm mục phiêu, cùng tìm tòi nhiều ý nghĩa sâu xa khác.

Tế Phật: Đúng vậy, dâm là đầu mối của muôn tội ác, cho nên đêm nay trước tiên phải truy tầm phỏng vấn về vấn đề cái họa của dâm, để mong chúng sinh dưới gầm trời đều có thể bỏ thói tà dâm mà giữ gìn trinh tiết.

Thái Sinh: Xã hội ngày nay trong mọi ngành hoạt động đều ngấm ngấm dùng sắc đẹp để mua chuộc lòng người, lôi cuốn khách hàng cho nên phong khí càng lúc càng sa đọa, những vụ án về gian dâm mỗi ngày mỗi nhiều, mỗi họa xét ra đều do tà dâm gây nên. Việc trước tác sách Du Ký đêm nay, những ai có duyên xem được đều

giật mình tỉnh giấc để rồi cố gắng tu tâm sửa tính.

Tế Phật: Đúng vậy, tâm ấn Ngọc Hoàng chứa diệu kinh: “Ba loại thuốc có giá trị cao là tinh khí thần, do đó có thể coi là ba báu vật quý nhất của con người, trên hết mọi thứ thuốc, nếu như cố bảo vệ tinh khí thần, tiết dục để tâm trong, cử ăn sơn hào hải vị, bát trân thập toàn, tự nhiên thân thể điều hòa, trăm bệnh lánh xa.”

Có thơ rằng :

Thơ

*Tích hữu hành đạo nhân
Lộ thượng phùng tam lão
Niên thọ các bách dư
Cần kiệm sừ hòa mạch
Trú xa vấn tam lão
Hà dĩ đắc thử thọ
Nhất lão tiên trí từ
Thất nội phu mạo xú (tiết dục)
Nhị lão tiên trí từ*

*Lượng phúc tiết sở thụ (tiểu thực)
Tam lão tiên trí từ
Dạ ngộ bất phúc thủ (an niên)
Yêu tại tam lão ngôn
Sở dĩ năng trường cửu!*

Dịch

Xưa có kẻ đi đường
Gặp được ba ông lão
Tuổi thọ thật là cao
Chăm lo việc đồng áng
Ngừng xe hỏi các lão
Cách nào sống được lâu
Một lão vội trình bày
Vợ tôi nhan sắc xấu (giảm dục)
Lão sau kể rõ rằng
Bụng trống ít ăn uống (giảm ăn)
Lão chót nói cho biết
Đêm ngủ không trằn trọc (ngủ yên)
Hay thay lời ba lão
Rõ lẽ tuổi thọ cao.

(còn tiếp)

